

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Tractatus De Negotiationis
Spiritualis Industriis

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066367

Industria XXVI. Augere merita possumus per irritationem, & per
applicationem sensuum, vel Imaginationis, vel Rationis, ad ardua Objecta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45372

rus esset. Deinde verò sic omnia providebat & curabat negotio proposito opportuna, ac si solus ille omnia, DEUS nihil esset acturus. Hæc Sapientia est; qui legit, intelligat, & exercent.

Dabitur inferiùs Industria specialis Examinis super agenda à nobis: Ex quâ Spiritualis negotiator desumet usum ejus, quam nunc tradidimus, Industriæ. Ut enim agamus deliberatè, ex beneplacito, pleno assensu & electione; necesse est animum instrui, præcognitione atque præmeditatione agendorum, ad quod, nullum (post Divinam Gratiâ) efficacius est subsidium, reflexione & Examine prævio, cujus praxim, & modum, & materiam seriemque, Industria infra ponenda dabit.

INDUSTRIA XXVI.

Augere merita possumus per irritationem, & per applicationem Sensuum, vel Imaginationis, vel Rationis, ad ardua objecta.

INter alias rationes, quas ad exaggerationem excellentiamque meriti, ac valoris in operibus passionibusque humanis, tam homines, quam etiam ipse Deus attendere assolet, est etiam difficultas objecti, & operationis sive passionis. Quantò enim aliquid est difficiliùs actu aut perpeffu, tantò præstantius censetur, si vel fiat vel tolleretur. In talibus enim actibus & passionibus, elucet firmitas constantiaque Voluntatis in bonum, & adhæsió ad Deum, ejusque Voluntatem, legem, ac placitum: quæ in facilioribus non ita apparet.

L 5

paret.

paret. Apparet etiam in talibus, conatus Voluntatis ingens, & pugna atque lucta pro bono, pro honesto, pro virtute, pro Deo & ejus Gloriâ, contra sensum, contra naturam, contra timorem hominum, contra amorem proprii honoris, vitæ, & aliarum rerum amabilium & pretiosarum mortalibus.

Eam ob rem DEUS, ut est in Scripturâ, Sanctis suis dat certamen forte, ut vincant, delictos suos facit ambulare per vias difficiles, ut virtus in infirmitate perficiatur. Ita Abrahamum Deus probavit, in Filii imperatâ immolatione, cum exaggeratis ad eò graphicè circumstantiis omnibus difficultatem facere natis, & vulgò solitis, ut nulla intermissa videatur. Quid enim hic deest; Tolle filium tuum, unigenitum, quem diligis, Isaac, & offer illum, super unum montium? &c. Ita Jobum per exaggeratam eluviam calamitatum. probavit, ut ejus narrat historia, ut tanto virtus appareret fieretque solidior, & meritum tam Abrahami, quam Jobi, cumulativè. Ob hanc causam, virorum Spiritualium, solidè & strenuè in spiritu proficientium, est consuetudo atque Industria laudabilis, & imitatione digna, ut actionibus & passionibus suis, quarant objecta difficilia & ardua, ipsaque si non sint, illi ipsi sibi faciant talia, idque vel augendo eorum difficultatem, vel proponendo ea exactè sensui, imaginationi, intellectui, vel exaggerando illa, vel lemetipfos irritando, sensusque suos & affectus provocando objectivè, & tamen frenando rationis & fidei lumine &c.

179.

Præsens ergo Industria docet, posse spirituales negotiatores, magnum sibi parare lucrum,

Irrita-

Irritatione sensuum, & affectuum suorum, per objecta proposita exactè, & tamen eorundem strenuâ compressione & victoriâ. v. g. Si quid ab aliquo, curiosi, novi, elegantis, domum afferratur, & spectandum proponatur, si qua persona Illustris pertranseat, si quod spectaculum hominibus gratum & novum exhibeatur &c. potest spiritualis vir & proficiendi strenue cupidus, suum appetitum & curiositatem irritare, laude, novitate, elegantia illius rei, illius personæ, illius spectaculi, potest desperatione futuræ occasionis similis &c. potest utilitate, & spe experientia, & notitiæ rerum, personarum, &c. & tamen post hæc omnia, potest sibi imperare abstinentiam aspectûs illius rei ob amorem DEI, ob odium & victoriam sui, ob honorem Sancti, &c. quæ victoria & abstinentia sic exaggerata & irritatione sensuum cupiditatisque aucta, longè erit amplior, Deoque gratior, & ad merendum efficacior, quàm si absolutè facta fuisset sine hac exaggeratione.

Similis Irritatio utiliter fieri potest, in irritatione Gulæ, appetentis cibum vel potum aliquem delicatum. Potest enim irritari objectione, versatione, propositione, colore, saporis grati commemoratione &c. & tamen negari gustus ejus, gulæ & palato. qualis negatio longe est præclarior, quàm si simpliciter negaretur.

180.

Similis Irritatio sensûs Gulæ esse potest, cibi, vel potûs comedendi, dilatione & morâ, etiam brevissimâ, ut fervor gulæ retundatur, & ratio domina sensûs sit, & victoriæ sui propter Deum, vel propter sui odium, locus relinquatur.

Similis

Similis Irritatio, potest esse in afflictione corporali sensûs tactûs, puta corporis castigazione, si feriantur partes magis sentientes, si ad percussionem & dolorem advertat sensus & ratio, & non sinatur sensus auxilia per subtractionem advertentiæ, (qualis est naturæ usitata, dolori leniendo) advocare, si lentè & meditatè sese affligat, & ad sensum doloremque animum advertat. Talis afflictio corporalis, longè majorem victoriam de sensu reportat, quàm illa, qua fit tumultuariè, compressis dentibus &c.

Similis irritatio esse potest, quando aliquid agendum est contemptibile, confusivum apud alios, derogatorium honori & reputationi: tunc enim utile est amanti sui ipsius victoriam, ut objectum illud, ipse sibi exaggeret, proponat sermones hominum, judicia, nutus, notationes, insultationes æmulorum, ruborem suum & confusionem faciei, compassionem aliquorum, inquisitiones aliorum de causâ &c. & his similibusque propositis sese irretet, & tamen vincat, conculcet, amore Dei atque odio sui. talis namque vincendi sui ratio, non tantum ad magnitudinem meriti, sed etiam plenitudinem victoriæ, & pacificum de amore sui triumphum, valet quam plurimum.

181.

Similis irritatio esse potest, in illatâ tibi ab aliquo injuriâ condonandâ ex animo, vel in Caritate exhibendâ ei à quo læsus sis. Potest enim expendi injuria secundum circumstantias, Loci, Temporis, Personarum, animi, conatûs, sermonum humanorum; & tamen conculcentur omnia, & vindictæ appetitus conculcetur, & lædenti condonetur, vincatur in bono malum, ametur,

ametur ex animo reus, in amore Christi, & ejus vulneribus sepeliatur injuria, & injuriæ sensus; per merita & preces adversarii oretur, non illi injuria, sed DEI voluntati patiendi materia attribuat, & indignum te illâ fuisse, coram Deo, ex animo sentiatur. Nova insuper petatur materia, & tanquam merces, tanquam panis quotidianus à Deo postuletur, magnique loco beneficii Dei ac favoris ducatur. Nemini dubium est, quin hæc ratio condonandi injuriam sit locupletissima, & Deo gratissima. Par sit judicium de reliquis occasionibus.

Hujus Irritationis per istiusmodi propositionem, & exaggerationem, atque applicationem, habemus exemplum in Christo Domino, qui totâ vitâ suâ, propositam habuit sibi omnem seriem passionis suæ. Cujus propositionis effectum, in horto agonizans & sanguinem sudans semel ostendit, & deinceps ab illa hora usque ad mortem retinuit; cum alioqui, nullo negotio, animam à sensu dolorum & passionum omnium avertere, atque alienare potuisset.

Tali irritatione Sanctus Alexius, S. Joannes Calibita, vicit & triumphavit amorem parentum. Tali irritatione vicit B. Jacoponus cupiditatem edulii certi, ut est in ejus vitâ. Ad hoc etiam genus referri possunt illæ Sanctorum victoriæ, ut Sancti Francisci osculum leprosi, S. Xaverii & S. Catharinæ Senensis epotum pus atque sanies ulceris. In vita B. Aloysii nostri legimus, eum, cum de suis defectibus moneretur publicè, seriò & de Industria animum monitioni advertere solitum fuisse, ut magis confunderetur, cum alioqui facilè posset animum alio avertere, ita ut nihil eorum

eorum quæ ipsi dicerentur, adverteret. S. P. N. Ignatius Jacobo Laynio dabat certamen forte, ut vinceret. *V. 2. p. Hist. Societ.* Idem S. Pater præcipit in Regulis Rectorum fieri *Reg. 29.*

183.

Id tamen monuerim, ut hanc Industriam, non facilè Tyrones, & adhuc vivos affectus habentes, adhibeant. Talibus enim consultius est, non colludere cum hoste, neque infirmas suas vires spirituales, validis sensualitatis viribus objicere. Industria ergo hæc, bene proficientium, & perfectorum, aut propè perfectorum erit. Tyronibus, non facilè, nisi de consilio Patrum spiritualium, quibus eorum dispositio nota sit interior, permiserim ac suaserim. Tyrones enim, ad sui victoriam, potiùs per propositionem facilitatum, quàm exaggerationem difficultatum, inducendi sunt. talibus enim lac dandum, non solidus cibus, nec eis omnia sunt proponenda statim, cum non possint portare, ut Christus de suis etiam Apostolis dicebat. Porro in materia lubrica, nulli quam diu in carne est, hujus Industriæ usum probaverim. Nimis enim est verum illud Sancti. Agonizantis jam, & tamen metuentis atque clamantis, *Adhuc igniculus vivit, mulier paleam subtrahere.* Item illud, alterius, de hoc genere licet Athletæ, *Vivere non licet, & lascivire licebit?* Itaque cum hoc genere hostis, non per irritationes sed per fugas & subductiones pugnandum censeo. Itemque cum aliis hostibus nostris, eodem ingenio præditis, si qui forsan sunt, uti fortassis sunt: maximè si ad particularium personarum speciales circumstantias attendatur. Quippe contingere assolet, quòd aliquis sit in reliquis strenuus, solidus, robustus & se-

& securus, in uno autem aliquo objecto, vel affectu, sit valde infirmus, & labilis, & ideo, ab ejus occasione submovendus.

INDUSTRIA XXVII.

Possimus crescere in merito, non intendendo nec intuendo meritum.

184

GRatis Deo servire, tanta res est, ut nesciam an sit aliqua ratio Deo serviendi sublimior; & an ipsa Caritate purior atque defecator. Norunt eam viri spirituales, nec eam explicare opus est in præsentem, etsi non negaverim, eam esse tam raram, ut ausus sit Thomas de Kempis alicubi exclamare; Ubi invenitur talis qui Deo velit servire gratis? Diabolus certè in omni vita Jobi, nihil, quod calumniari posset, invenire potuit coram Deo, præter illud: *Nunquid Job gratis colit Deum?* Quem locum expendens Augustinus, & se & omnes Christianos confundit, quòd à Diabolo debeant discere, Gratis Deo servire. Et utinam discamus vel ab illo, nihil enim obstat, vel ab hoste veritatem audire, virtutemque discere.

Hac Industria præsentem, hoc suadeo Negotiatori spirituali, ut Deo serviat gratis, hoc est non per respectum ad meritum, sive Gratia, sive Gloriae etiam æternæ. non quòd propter augmentum Gratia vel Gloriae Deum colere, sit malum: est enim optimum, sed quòd non sit gratuitum, quòd involvat hominis commodum summum, ac proinde non planè ab amore concupiscentiæ defecatum. GRATIS DEUM colere